# РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (четвърти състав)

9 септември 2009 година*

По дело T-369/06

**Holland Malt BV,** установено в Lieshout (Нидерландия), за което първоначално се явяват адв. O. Brouwer и адв. D. Mes, а впоследствие адв. Brouwer, адв. A. Stoffer и адв. P. Schepens, avocats,

жалбоподател,

подкрепяно от

**Кралство Нидерландия,** за което се явяват г-жа C. Wissels, г-н M. de Grave, г-жа C. ten Dam и г-н Y de Vries, в качеството на представители,

встъпила страна,

* Език на производството: английски.

срещу

**Комисия на Европейските общности,** за която се явяват г-н T. Scharf и г-жа A. Stobiecka-Kuik, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Решение 2007/59/ЕО на Комисията от 26 септември 2006 година относно държавната помощ, отпусната от Нидерландия в полза на Holland Malt BV (ОВ L 32, стр. 76),

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н O. Czúcz (докладчик), председател, г-жа I. Labucka и г-н S. Soldevila Fragoso, съдии,

секретар: г-жа C. Kantza, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 ноември 2008 г.,

постанови настоящото

## Решение

### Обстоятелства, предхождащи спора

1 Жалбоподателят Holland Malt BV е временно сдружение между пивоварната Bavaria NV, която произвежда бира и безалкохолни напитки, и Agrifirm — кооперация, в която си сътрудничат производители на зърнени култури от Германия и северна Нидерландия. Жалбоподателят притежава патент за производство и продажба на малц от категорията HTST (High Temperature, Short Time), който стабилизира вкуса, аромата и пенливостта, както и срока на съхранение на бирата.

2 Нидерландското правителство решава да отпусне на жалбоподателя инвестиционна помощ в размер на 7 425 000 EUR в рамките на регионална инвестиционна програма, наречена „Regionale investeringsprojecten 2000“, чийто обхват впоследствие е разширен по отношение на секторите на преработването и търговията със селскостопански продукти, упоменати в приложение I към Договора за ЕО.

3 Отпуснатата на жалбоподателя субсидия е предназначена за изграждане на фабрика за малц в Eemshaven (Нидерландия) с цел да се обединят на едно място различни дейности като съхранението и преработката на ечемик за пивоварни цели, както и производството и търговията с малц. Изплащането на самата субсидия е спряно до одобряването ѝ от Комисията. За да се получи плащането на субсидията, инвестицията по проекта е трябвало да се реализира до 1 юли 2005 г.

4 Предвиденият годишен производствен капацитет на фабриката за малц в Eemshaven е 120 000 тона. След изграждането ѝ и закриването на производствени единици в Lieshout (Нидерландия) и Wageningen (Нидерландия) годишният производствен капацитет на малц на жалбоподателя през 2005 г. е трябвало да бъде 205 000 тона, докато през 2001 г. (в Lieshout и Wageningen) той е 150 000 тона. Строителните работи започват през февруари 2004 г. и съгласно обжалваното решение според Комисията фабриката за малц е пусната в експлоатация през 2005 г.

5 С писмо от 31 март 2004 г. Нидерландия уведомява Комисията за субсидията в съответствие с член 88, параграф 3 ЕО и точка 4.2.6 от Насоките на Общността за държавните помощи в селскостопанския сектор (ОВ C 28, 2000 г., стр. 2, наричани по-нататък „Насоките“). На 5 май 2005 г. Комисията открива процедурата по член 88, параграф 2 ЕО. Тъй като посочената процедура забавя изплащането на субсидията в първоначалния срок за реализация, определен от нидерландското правителство, жалбоподателят иска продължаване на този срок до приемането на решение от Комисията във връзка със субсидията.

6 На 26 септември 2006 г. Комисията приема Решение 2007/59/ЕО относно държавната помощ, отпусната от Нидерландия в полза на Holland Malt (ОВ L 33, стр. 76, наричано по-нататък „обжалваното решение“).

7 Заключението на Комисията в обжалваното решение е, че спорната мярка, която се отнася до инвестиция за подобряване качеството на продуктите на жалбоподателя и увеличаване на производствените му мощности, представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО. След това тя разглежда дали посочената мярка все пак може да се обяви за съвместима с общия пазар по силата на член 87, параграф 3, буква в) ЕО.

8 При тези обстоятелства Комисията установява, че за малца HTST или за първокачествения малц няма самостоятелен пазар. След това тя се позовава на точка 4.2.5 от Насоките, съгласно която „помощ не се предоставя [за инвестициите, свързани с преработването на селскостопански продукти], ако няма достатъчно доказателства, че за съответните продукти на пазара могат да се намерят нормални възможности за реализация“ [неофициален превод]. В това

отношение Комисията констатира наличието на свръхкапацитет на световния и общностния пазар на малц, както и липсата на доказателства за наличието на нормални възможности за реализация на пазара.

9 Основно поради тези съображения в член 1 от обжалваното решение Комисията установява, че спорната помощ е несъвместима с общия пазар. По силата на член 2 от обжалваното решение Кралство Нидерландия е задължено да отмени държавната помощ. Член 3 от обжалваното решение налага на Кралство Нидерландия задължението да възстанови от получателя неправомерно предоставената му помощ. Съгласно член 4 от обжалваното решение Кралство Нидерландия трябва да информира Комисията за взетите в изпълнение на обжалваното решение мерки.

**Производство и искания на страните**

10 Жалбоподателят внася настоящата жалба в секретариата на Първоинстанционния съд на 7 декември 2006 г.

11 С молба, внесена в секретариата на Първоинстанционния съд на 6 април 2007 г., Кралство Нидерландия иска да встъпи в настоящото производство в подкрепа на жалбоподателя. С определение от 12 юни 2007 г. председателят на трети състав на Първоинстанционния съд допуска встъпването.

12 Кралство Нидерландия внася писмено становище, а останалите страни внасят становища по него в предоставения срок.

13 По доклад на съдията докладчик Първоинстанционният съд решава да открие устната фаза на производството. Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Първоинстанционния съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 12 ноември 2008 г.

14 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:

— да отмени изцяло или отчасти членове 1, 2, 3 и 4 от обжалваното решение,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

15 Комисията моли Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

16 Кралство Нидерландия моли Първоинстанционния съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

**От правна страна**

17 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи четири правни основания. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 87, параграф 3, буква в) ЕО. Третото и четвъртото правно основание съответно са изведени от нарушение на принципа на добра администрация и на предвиденото в член 253 ЕО задължение за мотивиране.

18 Първоинстанционният съд счита за целесъобразно да разгледа изведеното от нарушение на член 87, параграф 1 първо правно основание заедно с първата част на четвъртото правно основание, свързана с недостатъчните мотиви относно квалифицирането на спорната мярка като държавна помощ.

1. *По първото правно основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, и по първата част на четвъртото правно основание, изведена от нарушение на задължението за мотивиране във връзка с квалификацията на разглежданата мярка като държавна помощ*

*Доводи на страните*

19 На първо място жалбоподателят счита, че като не установява, че спорната мярка представлява помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, Комисията е нарушила тази разпоредба, както и задължението си за мотивиране.

20 Той изтъква, че за да установи, че държавната мярка представлява помощ, която може да окаже въздействие върху конкуренцията и да засегне търговията между държавите членки, Комисията трябва правилно да анализира положението на разглеждания пазар, позицията на получателя и на неговите конкуренти на този пазар, условията за търговия между държавите членки и да посочи предимството от гледна точка на търговията в Общността, което мярката предоставя. В това отношение той се позовава на Решение на Съда от 13 март 1985 г. по дело Нидерландия и Leeuwarder Papierwarenfabriek/Комисия (296/82 и 318/82, Recueil, стр. 809), Решение на Съда от 24 октомври 1996 г. по дело Германия и др./Комисия (C-329/93, C-62/95 и C-63/95, Recueil, стр. I-5151) и Решение на Съда от 19 октомври 2000 г. по дело Италия и Sardegna Lines/Комисия (C-15/98 и C-105/99, Recueil, стр. I-8855).

21 Комисията била длъжна да установи, че мярката има действителен, а не само теоретичен ефект върху условията за търговия между държавите членки. Освен това съгласно Решение на Съда от 14 октомври 1987 г. по дело Германия/Комисия (248/84, Recueil, стр. 4013, точка 18) тя трябвало да провери дали разглежданата мярка предоставя „осезаемо предимство на получателите спрямо конкурентите им, което може най-вече да е от полза за предприятия, участници в търговията между държави членки“.

22 Като се позовава на Решение по дело Германия и др./Комисия, точка 20 по-горе, жалбоподателят изтъква, че поради непредставяне на данните за неговия износ извън Общността и за вътреобщностния му оборот мотивите на обжалваното решение били още по-общи от тези на спорното решение, отменено с посоченото съдебно решение поради недостатъчни мотиви.

23 На второ място той упреква Комисията, че е допуснала грешка в преценката, поради това че не е взела предвид наличието на отделен пазар за първокачественния малц. Предвид новаторските характеристики на своя малцов продукт той действал в отделен пазарен отрязък, т.е. на пазара на първокачествен малц, на който не се конкурирал с традиционните производители на малц от Общността. Следователно спорната мярка не била в състояние да наруши конкуренцията между производителите на стандартен малц, извършващи търговия с малц между държавите членки.

24 На трето място според жалбоподателя Комисията неправилно определила съответния период и заключила, че на пазара на малц има спад. Тези грешки неоснователно породили у нея становището за евентуалното наличие на риск спорната мярка да благоприятства дружество в рамките на конкурентен пазар, както и поради това да наруши конкуренцията.

25 Той изтъква също, че за да установи спад на пазара на малц, Комисията неоснователно се позовава на положението на този пазар през 2004 г. Според него преобладаващите през периода 2003—2004 г. и 2004—2005 г. условия за търговия не са релевантни, тъй като през този период Кралство Нидерландия е имало единствено намерението да предостави субсидия за производствена единица, която освен това все още не е била в експлоатация. Предвид това евентуалното конкурентно предимство и евентуалното въздействие върху конкуренцията и условията за търговия в Общността се проявили едва когато Кралство Нидерландия предоставило субсидията на жалбоподателя.

26 Жалбоподателят счита, че за да прецени въздействието на субсидията върху конкуренцията и условията за търговия, Комисията е трябвало да вземе предвид или годините, през които субсидията е била изплащана, или годината, в която заводът в Eemshaven е влязъл в експлоатация и неговите продукти са били пуснати на пазара, а именно 2006 г. и периода след това.

27 На четвърто място жалбоподателят поддържа, че тъй като продукцията на новия завод в Eemshaven е почти изцяло предназначена за износ към трети страни, помощта няма значително въздействие върху търговията в Общността. Той изтъква, че обемът на продажбите за 2005 г. към местоназначения в Общността, предвиден в програмата за дейността му за 2003 г., възлизал на 71 540 тона, докато обемът на продажбите към местоназначения в Общността през 2003 г. бил около 50 000 тона. Това единствено означавало, че към онзи момент то предвиждало повишаване в обема на продажбите към местоназначения в Общността с около 20 000 тона, и то за цялото дружество, след като заводът в Eemshaven бъдел пуснат в експлоатация.

28 Освен това планираните продажби към местоназначения в Общността включвали продажби, извършени от производствената единица в Lieshout, която не била релевантна за преценката на Комисията. Продажбите от завода в Eemshaven отразявали използваните мощности на посочения завод, заместващи закритите мощности в Lieshout.

29 Кралство Нидерландия поддържа доводите на жалбоподателя относно наличието на отделен отрязък от пазара на малц, в рамките на който жалбоподателят не се конкурира с традиционните производители на малц от Общността.

30 Комисията изтъква, че първото правно основание е недопустимо, поради това че с изключение на неясната индикация за липсата на оценимо въздействие върху търговията, както и на значително въздействие върху конкуренцията от страна на субсидията, правните и фактически елементи в основата му не произтичали ясно от приведените доводи. Тя впрочем оспорва и основателността на доводите на жалбоподателя.

*Съображения на Първоинстанционния съд*

По допустимостта на първото правно основание

31 В самото начало, що се отнася до повдигнатите от Комисията съмнения относно допустимостта на първото правно основание, следва да се отбележи, че по силата на член 21, първа алинея от Статута на Съда, приложим за Първоинстанционния съд по силата на член 53, първа алинея от същия и на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, исковата молба или жалбата трябва да посочва предмета на спора и кратко изложение на посочените правни основания. Това изложение трябва да е ясно и точно, за да позволи на ответната страна да подготви своята защита и на Първоинстанционния съд да се

произнесе по иска, при необходимост без друга информация. С оглед на гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване, за да е допустим(а) искът или жалбата, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които той или тя се основава, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба (Определение на Първоинстанционния съд от 28 април 1993 г. по дело De Hoe/Комисия, T-85/92, Recueil, стр. II-523, точка 20).

32 В случая следва да се установи, от една страна, че в защитата си Комисията подробно отговаря на първото правно основание на жалбоподателя, и от друга страна, че жалбоподателят има право да доразвие това правно основание и да внесе всички целесъобразни уточнения в писмената си реплика (вж. в този смисъл Решение на Съда от 14 май 1975 г. по дело CNTA/Комисия, 74/74, Recueil, стр. 533, точка 4), което именно и прави, като го подкрепя с фактически твърдения и изтъква нарушения във връзка с преценката на Комисията, които вече присъстват в жалбата в рамките на второто правно основание.

33 Ето защо следва да се изведе заключението, че твърденията за нарушения, отправени от Комисията във връзка с първото правно основание, не могат да му попречат ефективно да защитава интересите си, нито да възпрепятстват Първоинстанционния съд да упражни съдебен контрол. След като поради посочената причина първото правно основание е допустимо, следва да се разгледа неговата основателност.

По нарушението на член 87, параграф 1 ЕО

34 С доводи, които се преплитат с тези в рамките на първата част на четвъртото правно основание, жалбоподателят изтъква, че в обжалваното решение Комисията не е установила, че спорната мярка представлява държавна помощ и че в това отношение е допуснала грешки в преценката.

35 Съгласно установената съдебна практика, за да се квалифицира дадена мярка като държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, трябва да бъдат изпълнени четири условия. Първо, трябва да е налице намеса от страна на

държавата или чрез държавни ресурси, второ, тази намеса трябва да предоставя предимство на бенефициера, към когото е насочена, трето, тя трябва да е в състояние да засегне търговията между държавите членки, и четвърто, трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията (Решение на Съда от 24 юли 2003 г. по дело Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, Recueil, стр. I-7747, точка 75 и Решение на Първоинстанционния съд от 26 юни 2008 г. по дело SIC/Комисия, T-442/03, Сборник, стр. II-1161, точка 44).

36 В настоящия случай жалбоподателят не оспорва изпълнението на първите две условия. Той обаче твърди, че Комисията не е установила засягането на търговията между държавите членки и нарушаването или заплахата от нарушаване на конкуренцията от страна на спорната мярка.

37 При преценката на тези две условия Комисията е длъжна не да установи реално въздействие на помощите върху търговията между държавите членки и действително нарушение на конкуренцията, а само да изследва дали тези помощи могат да засегнат тази търговия и да нарушат конкуренцията (Решение на Съда от 29 април 2004 г. по дело Италия/Комисия, C-372/97, Recueil, стр. I-3679, точка 44 и Решение на Съда от 15 декември 2005 г. по дело Италия/Комисия, C-66/02, Recueil, стр. I-10901, точка 111).

38 В настоящия случай в съображения 35—38 от обжалваното решение Комисията представя следните мотиви относно засягането на търговията в Общността и възможността за нарушаване на конкуренцията:

„(35) Разглежданата помощна мярка се състои в пряко субсидиране на инвестиции […]

(36) […] укрепването на позицията на предприятие — получател на държавна помощ, спрямо неговите конкуренти обикновено свидетелства за нару-

шаване на конкуренцията в ущърб на предприятията, които не са получавали изследваната помощ.

(37) Помощната мярка оказва неблагоприятно влияние върху търговията в Общността, ако възпрепятства вноса от или износа към други държави. В случая следва най-вече да се установи дали [спорната] мярка води или има опасност да доведе до различно развитие на търговията в Общността.

(38) Разглежданата мярка засяга продукт (малц), за който има значителна по обем търговия в Общността. През 2004 г. [търговията между 25-те държави — членки на ЕС] възлиза на около 1,3 милиона тона малц, което представлява приблизително 15 % от съвкупната общностна продукция на малц за посочената година. Следователно секторът на малца е изложен на конкуренция […]“ [неофициален превод]

39 На първо място следва да се разгледа доводът на жалбоподателя, че поради новаторските характеристики на неговия малц HTST, произведен в малцовата фабрика в Eemshaven, той действа на отделен пазар, т.е. на пазара на първокачествения малц, на който не се конкурира с останалите производители от Общността.

40 Като отговаря на доводите на жалбоподателя и на Кралство Нидерландия, представени в това отношение в хода на административната процедура, в съображения 78—89 от обжалваното решение Комисията разглежда въпроса за наличието на отделен пазар на първокачествения малц. Като се основава на становищата на няколко национални сдружения на производители на малц (финландското, в Обединеното кралство, френското и датското), според които няма отделен пазар на първокачествения малц (съображения 18, 19, 21 и 22 от обжалваното решение), Комисията установява, че малцът е по-скоро родов по характера си продукт с незначителни разлики в характеристиките, за който стандартите за качество се налагат от пивоварните (съображение 81 от обжалваното решение). Тя заявява, че всички представени в хода на административната процедура статистически източници за производството (Евростат (Статистическа служба на Европейските общности), Euromalt, Международен съвет по зърното) се отнасят само до пазара на малц като цяло. Тя уточнява, че

самото Кралство Нидерландия и самият жалбоподател не представят данни във връзка със съществуващите мощности за първокачествен малц като цяло, и по-специално за производството му (съображение 87 от обжалваното решение).

41 Безспорно е, че в хода на производството пред Първоинстанционния съд нито жалбоподателят, нито Кралство Нидерландия са представили отделни статистически данни, конкретно свързани с производството или търговията с първокачествен малц. Освен това те се позовават само на общите данни за малца, без да разграничават „стандартния малц“ от „първокачествения малц“, какъвто е малцът HTST на жалбоподателя.

42 Жалбоподателят се ограничава до позоваване на доклад на Frontier Economics от октомври 2005 г., озаглавен „Holland Malt“ (наричан по-нататък „докладът на Frontier Economics“), който според него „потвърждава, че доколкото продажбите на HTST замен[ят] настоящите продажби на стандартен малц, това [е] част от естествен процес на иновация на пазара, чието възникване във всички случаи [се] предвижда“. Допълнително следва да се отбележи, че докладът на Frontier Economics, който освен това е поръчан от жалбоподателя съгласно представена от страните информация по време на съдебното заседание, съдържа и следното наблюдение: „очаква се малцът HTST […], произвеждан в Eemshaven, поне отчасти да замени продажбите […] от останалите производители на стандартен малц, включително тези, които разполагат с излишни мощности“.

43 Следва да се приеме за установено, че с посочените изявления жалбоподателят и докладът на Frontier Economics показват ясно, че малцът HTST, който се числи към категорията на първокачествения малц, може да замени „стандартния“ малц, което подкрепя констатацията на Комисията, че малцът HTST на жалбоподателя се конкурира с малца на други производители.

44 При това положение следва да се счита, че твърденията на жалбоподателя относно наличието на отделен пазар на първокачествен малц или на малц HTST са лишени от основание и Комисията не е допуснала грешка в преценката в това отношение.

45 На второ място жалбоподателят изтъква, че Комисията не е установила действителен ефект от спорната мярка върху условията за търговия между държавите членки, и по-специално че е допуснала грешка в преценката, като не е взела предвид, че продукцията на новия завод в Eemshaven почти изцяло ще се изнася към трети страни.

46 Първо, в това отношение следва да се напомни, че съгласно цитираната в точка 37 по-горе съдебна практика Комисията не е задължена да установи реално въздействие на помощите върху търговията в Общността, а само да разгледа дали те могат да я засегнат.

47 Второ, следва да се напомни, че когато предоставена от държава членка помощ укрепва позицията на предприятие спрямо други конкурентни предприятия в рамките на търговията в Общността, тя трябва да се счита за повлияна от помощта (Решение на Съда от 17 септември 1980 г. по дело Philip Morris Holland/Комисия, 730/79, Recueil, стр. 2671, точка 11, Решение на Съда от 22 ноември 2001 г. по дело Ferring, C-53/00, Recueil, стр. I-9067, точка 21 и Решение на Съда от 29 април 2004 г. по дело Италия/Комисия, точка 37 по-горе, точка 52).

48 В този смисъл тъй като спорната мярка е инвестиционна субсидия за модернизацията и увеличаването на производствените мощности на жалбоподателя, по необходимост тя укрепва неговата конкурентна позиция спрямо тази на конкурентите му, които трябва или да финансират такива инвестиции със собствени ресурси, или да се откажат от извършването им. Освен това изявлението, съдържащо се в доклада на Frontier Economics (вж. точка 42 по-горе), че се предполага произведеният в завода в Eemshaven малц да замени продажбите от други европейски производители, изрично показва, че общностните предприятия са сред конкурентите на жалбоподателя.

49 Освен това следва да се отбележи, че самият жалбоподател признава, че участва в общностната търговия. Така в хода на административната процедура той посочва, че през 2005 г. е имал намерение да продаде в Европа 71 540 тона малц и е реализирал 42 % от продажбите си в рамките на търговията в Общността. Освен

това доводът, че единствено заводът в Eemshaven следва да се вземе предвид в това отношение, не би могъл да се приеме, при положение че съгласно цитираната в точка 47 по-горе съдебна практика следва да се разгледа укрепването на позицията на предприятието получател, а не положението на отделните му производствени единици.

50 При всяко положение, като неведнъж заявява в представените на Първоинстанционния съд материали, че новият завод в Eemshaven „почти изцяло" насочва продукцията си към трети страни, жалбоподателят имплицитно признава, че част от спомената продукция се продава в Общността. Невисокият като абсолютна стойност обем на продажбите в рамките на търговията в Общността или ограниченият им относителен дял спрямо съвкупната продукция на предприятието обаче са ирелевантни от гледна точка на преценката относно засягането на посочената търговия, при положение че според съдебната практика не съществува праг или процент, преди достигането на който може да се приеме, че търговията между държавите членки не е засегната (Решение на Съда от 3 март 2005 г. по дело Heiser, C-172/03, Recueil, стр. I-1627, точка 32).

51 За яснота следва да се напомни, че Комисията няма задължение да установи, че жалбоподателят действително изнася малц към други държави членки, при положение че съгласно съдебната практика укрепването на предприятие, което до момента не е участвало в търговията в Общността, може да го постави в положение, което му позволява да навлезе на пазара в друга държава членка, поради което мярката, водеща до това укрепване, е в състояние да засегне посочената търговия (вж. в този смисъл Решение от 15 декември 2005 г. по дело Италия/Комисия, точка 37 по-горе, точка 117).

52 При това положение се налага констатацията, че упоменатите от Комисията обстоятелства (вж. точка 38 по-горе), т.е. укрепването на позицията на жалбоподателя спрямо неговите конкуренти и търговията в Общността със значително количество малц, са достатъчни да установят, че спорната мярка може да засегне търговията в Общността, поради което доводите на жалбоподателя в това отношение са лишени от всякакво основание.

53 На трето място жалбоподателят изтъква, че Комисията не е установила нарушаването на конкуренцията от спорната мярка. По-специално Комисията неправилно определила релевантния период, обхванат при извършеното от нея разглеждане, и неправилно приела, че разглежданият пазар е в спад. Поради тези грешки тя неоснователно счела, че спорната мярка нарушава конкуренцията.

54 В това отношение следва да се напомни, че помощите, които имат за цел да освободят дадено предприятие от разходите, които самото то поначало би трябвало да понесе в рамките на своето текущо управление или на своята нормална дейност, по принцип нарушават условията на конкуренция (Решение на Първоинстанционния съд от 8 юни 1995 г. по дело Siemens/Комисия, T-459/93, Recueil, стр. II-1675, точки 48 и 77, Решение на Първоинстанционния съд от 30 април 1998 г. по дело Vlaams Gewest/Комисия, T-214/95, Recueil, стр. II-717, точка 43 и Решение на Първоинстанционния съд от 23 ноември 2006 г. по дело Ter Lembeek/Комисия, T-217/02, Recueil, стр. II-4483, точка 177).

55 Съдът също е постановил, че помощ, която облекчава разходите за преобразуване на производствените съоръжения на получателя, му осигурява конкурентно предимство спрямо производителите, които са реализирали или имат намерението да реализират за своя сметка сходно преобразуване на мощностите на своите съоръжения (вж. в този смисъл Решение по дело Philip Morris Holland/Комисия, точка 47 по-горе, точка 11). Следователно от съдебната практика личи ясно, че не само облекчаването с държавни ресурси на разходите за текущото управление или за нормалната дейност на предприятието, но и субсидията, която отнема тежестта на всички или част от инвестиционните разходи на получателя, може фактически да наруши конкуренцията.

56 При това положение се налага констатацията, че от посочените от Комисията обстоятелства в съображения 35 и 36 от обжалваното решение (възпроизведени в точка 38 по-горе), т.е. целта на спорната мярка да субсидира инвестиция и укрепването на положението на жалбоподателя спрямо конкурентите му, по необходимост следва, че спорната мярка може да наруши конкуренцията. Ето защо доводите на жалбоподателя относно релевантния период, който да се вземе предвид в рамките на разглеждането, и въпросът дали пазарът е в спад не оказват никакво въздействие върху преценката относно засягането на конкуренцията в настоящия случай, тъй като не поставят под съмнение укрепването на позицията му от субсидията спрямо неговите конкуренти, поради което същите следва да се отхвърлят като неприложими.

57 Предвид изложеното следва да се приеме, че Комисията правилно установява годността на спорната мярка да засегне търговията в Общността и да наруши конкуренцията, и че поради това спорната мярка представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, поради което всички доводи на жалбоподателя относно нарушаването на посочената разпоредба трябва да се отхвърлят.

По мотивите на обжалваното решение относно засягането на търговията в Общността и на конкуренцията

58 Във връзка със задължението за мотивиране по смисъла на член 253 ЕО следва да се напомни, че съгласно установената съдебна практика обхватът на задължението за мотивиране зависи от естеството на разглеждания акт и от контекста, в който е бил приет (Решение на Първоинстанционния съд от 22 октомври 1996 г. по дело Skibsværftsforeningen и др./Комисия, T-266/94, Recueil, стр. II-1399, точка 230 и Решение на Първоинстанционния съд от 6 март 2003 г. по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, T-228/99 и T-233/99, Recueil, стр. II-435, точка 278). От мотивите на акта ясно трябва да личат разсъжденията на институцията, която го издава, което да позволява на заинтересуваните лица да разберат основанията за него и на съда да провери основателността му, без обаче да е налице изискване институцията да уточнява всички релевантни правни и фактически обстоятелства, тъй като въпросът дали тя изпълнява член 253 ЕО се преценява от гледна точка както на текста на този акт, така и на неговия правен и фактически контекст (Решение на Съда от 20 март 1957 г. по дело Geitling/Върховен орган, 2/56, Recueil, стр. 9, 37 и Решение на Съда от 22 юни 2004 г. по дело Португалия/Комисия, C-42/01, Recueil, стр. I-6079, точка 66).

59 Що се отнася по-специално до решение в областта на държавните помощи, съгласно установената съдебна практика макар в някои случаи от самите обстоятелства, при които помощта е отпусната, да личи, че тя може да засегне търговията между държавите членки и да наруши или да заплашва да наруши конкуренцията, Комисията е задължена най-малкото да упомене тези обстоятелства в мотивите на решението си (Решение по дело Нидерландия и Leeuwarder Papierwarenfabriek/Комисия, точка 20 по-горе, точка 24, Решение по дело Италия и Sardegna Lines/Комисия, точка 20 по-горе, точка 66 и Решение по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land-Nordrhein Westfalen/Комисия, точка 58 по-горе, точка 292).

60 В настоящия случай Комисията излага последователно релевантните обстоятелства, които са достатъчни, както Първоинстанционният съд заключава в точки 52 и 56 по-горе, да установят, че спорната мярка може да засегне търговията в Общността и да наруши конкуренцията.

61 Жалбоподателят не може основателно да твърди, че съдебната практика, на която се позовава (вж. точки 20—22 по-горе), изисква Комисията да проведе по-задълбочено разглеждане в това отношение.

62 Що се отнася до Решение по дело Нидерландия и Leeuwarder Papierwarenfabrik/Комисия, точка 20 по-горе (точка 24), Съдът посочва, че спорното решение не съдържа никакви данни за положението на разглеждания пазар, позицията на получателя на този пазар, търговските потоци и износа на предприятието. По този начин Съдът посочва факторите, които могат да са от значение при преценката дали търговията в Общността е засегната в случая, по което е постановено посоченото решение, като подчертава, че Комисията не е разгледала нито един от тях. От посоченото решение обаче по нищо не личи, че във всеки отделен случай Комисията би трябвало да преценява всеки от тези фактори.

63 Съдът и Първоинстанционният съд също вече са постановили в това отношение, че е достатъчно Комисията да установи, че разглежданите помощи могат да засегнат търговията между държавите членки и заплашват да нарушат конкуренцията, без да е необходимо да очертава съответния пазар и да анализира структурата му, както и произтичащите от него отношения на конкуренция (вж. в този смисъл Решение по дело Philip Morris Holland/Комисия, точка 47 по-горе, точки 9—12 и Решение на Първоинстанционния съд от 15 юни 2000 г. по дело Alzetta и др./Комисия, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97—T-607/97, T-1/98, T-3/98—T-6/98 и T-23/98, Recueil, стр. II-2319, точка 95).

64 Що се отнася до Решение по дело Италия и Sardegna Lines/Комисия, точка 20 по-горе, от точка 69 от него ясно личи, че основанието за отмяна на спорното решение от 1997 г., отнасящо се до корабоплаването в Сардиния (Италия), е, че Комисията не е разяснила по каква причина схема за помощи в полза на собственици на кораби в Сардиния би могла да засегне търговията в Общността

в съответния сектор, предвид по-специално факта, че каботажът е либерализиран на общностно равнище едва две години след приемането на посоченото решение. Това основание за отмяна, което се явява специфично за посоченото дело, следователно не би могло да повлияе на преценката на обжалваното решение, което се отнася до сектор, в който се прилагат правилата за свободното движение на стоки.

65 В подкрепа на доводите си жалбоподателят не може да се позовава и на Решение по дело Германия и др./Комисия, точка 20 по-горе. Най-напред, делото, по което е постановено това решение, се отнася до банкова гаранция, имаща за цел да позволи на предприятието получател да придобие по-голямата част от капитала на друго предприятие, което представлява значителна фактическа разлика спрямо настоящия случай. Всъщност в настоящия случай спорната мярка представлява инвестиция, имаща за цел да подобри и увеличи продукцията на получателя, поради което релевантните обстоятелства, които Комисията трябва да изложи в обжалваното решение, не биха могли да са еднакви с преобладаващите в Решение по дело Германия и др./Комисия, точка 20 по-горе. По-нататък, макар да е вярно, че по това дело Комисията представя някои конкретни данни относно придобиваното предприятие, все пак в рамките на преценката, водеща до констатацията за недостатъчни мотиви, Съдът придава голямо значение на факта, че Комисията разглежда само придобиваното предприятие и изобщо не преценява положението на получателя. В настоящия случай обаче Комисията изцяло разглежда предприятието получател.

66 Предвид изложеното следва да се приеме за установено, че обжалваното решение е достатъчно мотивирано от гледна точка на засягането на търговията в Общността и на конкуренцията.

67 Следователно първото правно основание и първата част на четвъртото правно основание, на които се позовава жалбоподателят, трябва да се отхвърлят.

2. *По второто правно основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 3, буква в) ЕО, и по втората част на четвъртото правно основание относно недостатъчни мотиви в това отношение*

68 Според Първоинстанционния съд е целесъобразно второто правно основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 3, буква в) ЕО, и втората част на четвъртото правно основание, изведено от недостатъчни мотиви относно прилагането на член 87, параграф 3, буква в) ЕО, да се разгледат заедно.

69 Второто правно основание се дели на четири части. Първата част е изведена от неправилно тълкуване и прилагане на Насоките. Втората част се отнася до липсата на адекватно претегляне, от една страна, на полезния ефект от спорната мярка, и от друга страна, на въздействието ѝ върху условията за търговия в Общността. Третата част е изведена от грешка в преценката относно въздействието на субсидията върху производствените мощности в сектора на малца. Четвъртата част е изведена от това, че не са взети предвид събитията и новостите, настъпили между приемането на решението за предоставяне на субсидията и приемането на спорното решение.

70 Първата и третата част на второто правно основание следва да се разгледат съвместно, като се има предвид, че анализът на първата част изисква и преценка на въпроси, свързани със съществуващите и очаквани мощности, както и с това, че спорната мярка има за цел да увеличи производствените мощности на жалбоподателя.

*По първата и третата част, изведени съответно от неправилно тълкуване и прилагане на Насоките и от грешка в преценката относно свръхкапацитета*

Доводи на страните

71 Жалбоподателят изтъква, че разглежданият вид инвестиция и разглежданите продукти показват ясно, че той може да намери нормални възможности за реализация на своите продукти на пазара по смисъла на точка 4.2.5 от Насоките. Това главно се отнасяло до възможности за реализация на разрастващи се пазари извън Общността, поради което въздействието на инвестицията върху мощностите на пазара на малц в Общността било неутрално или най-много незначително.

72 Във връзка със съответните продукти жалбоподателят изтъква, че въпросната малцова фабрика ще произвежда само малц HTST, който е новаторска категория малц. Той упреква Комисията, че не преценява по-общия въпрос дали могат да се намерят нормални възможности за пазарна реализация на първокачествения малц.

73 Във връзка с вида инвестиция жалбоподателят изтъква, че тя му позволява да модернизира съоръженията си за производство на малц и да измести мощностите си от неефективни обекти във вътрешността към обект на морския бряг с лесен достъп до малцов ечемик. Той заявява, че новите мощности в Eemshaven позволяват по този начин значителна част от продажбите да се насочи за износ и да се отговори на увеличаващото се търсене от страна на пивоварните дружества на доставки на едро на малц, което потвърждава, че за неговите продукти на пазара се намират и ще се намират нормални възможности за реализация.

74 Що се отнася до преценката на съществуващите и очакваните мощности на общностния пазар на малц, жалбоподателят счита по същество, че Комисията

неправилно забранява въпросната помощ, въпреки че очевидно съществуващият на общностния и световен пазар на малц свръхкапацитет не е структурно обусловен и ще бъде коригиран в близко бъдеще.

75 В това отношение той твърди, че секторът на малца в Общността се характеризира с тенденция към изместване на производствения капацитет от неефективни заводи за малц, разположени далеч от морето, към съвременни заводи за малц, разположени в пристанища или по крайбрежието на големи водни пътища с лесен достъп до малцов ечемик. Като сочи в своя подкрепа доклада на RM International от 22 април 2005 г. относно пазара на малц (наричан по-нататък „докладът на RM International“) и различни доклади на H.M.G., той изтъква, че, първо, този процес на модернизация носи със себе си мощности, насочени в по-голяма степен към износа на малц към трети страни, а не толкова към търговията в Общността, както и установяването на по-ясно разделение между отдалечените от пристанищата малцови фабрики, които доставят продукцията си на националните пазари в Общността, и модернизираните малцови фабрики, които доставят продукцията си на разрастващите се пазари за износ извън Общността. Второ, този процес укрепвал поради тенденцията производителите на малц да се справят с нарастващото търсене от страна на пивоварни дружества на доставки на едро на малц, на което можели да отговарят единствено съвременните заводи за малц, разположени в пристанища. Трето, жалбоподателят твърди, че този процес в по-голяма степен води до установяването на обекти с лесен достъп до малцов ечемик, отколкото на обекти, които нямат лесен достъп до него, поради което малцовите фабрики с недостатъчен достъп до малцов ечемик трябвало да закриват мощности и да бъдат заменяни с модернизирани мощности в близост до източниците на малцов ечемик.

76 В това отношение жалбоподателят счита най-напред, че нищо не подкрепя заключението на Комисията относно възможния отрицателен ефект от разглежданата инвестиция върху производствените мощности за малц и условията за търговия в Общността. Той изтъква, че частта от новите мощности в Eemshaven, насочена към местоназначения в Европа, замества капацитета на затворените обекти във вътрешността в Lieshout и Wageningen. Той твърди, че в Eemshaven допълнителният капацитет ще бъде 55 000 тона.

77 В подкрепа на този довод той се позовава на таблицата с продажбите, възпроизведена в „Справка за продажбите на HM от Deloitte“ от 6 декември 2006 г., според която през 2006 г. заводът за малц в Eemshaven ще произвежда почти 112 220 тона, от които 79 449 тона ще бъдат доставяни по местоназначения

извън Общността, а 32 767 тона — до местоназначения в Общността, от което произтича, че целият допълнителен капацитет в Eemshaven ще бъде почти изключително насочен към местоназначения извън Общността.

78 Жалбоподателят упреква Комисията, че не е възприела динамичен подход и не е преценила въздействието на субсидията в светлината на развитието на пазара и като цяло на цикличността на този пазар. Той отбелязва, че такова предвиждане произтича като нагласа и от текста на точка 4.2.5 от Насоките, според който Комисията трябва да прецени в светлината на съществуващите и очакваните мощности на пазара на малц дали могат да се намерят нормални възможности за реализация. Той се позовава на Решение на Първоинстанционния съд от 12 декември 1996 г. по дело AIUFFASS и AKT/Комисия (T-380/94, Recueil, стр. II-2169), в което Първоинстанционният съд потвърждава динамичния метод на преценка, прилаган от Комисията, който е свързан с вероятните динамични тенденции дори след датата на евентуалното въвеждане на пазара на новия текстилен капацитет.

79 Жалбоподателят счита, че в случая Комисията не е извършила такава преценка, тъй като не е взела предвид докладите, отнасящи се до пазара на малц, и по-специално доклада на RM International, в които се отбелязва, че през 2005 г. и 2006 г. пазарът на малц в Общността преминава през значителни структурни промени и много скоро търсенето на този пазар ще превиши предлагането поради очакваното увеличаване на производството на бира и на търсенето на малц. Той счита, че Комисията е трябвало да се съсредоточи върху периода след като заводът в Eemshaven е достигнал пълния си капацитет, а именно през 2006 г. и впоследствие.

80 Жалбоподателят упреква Комисията и заради това, че не е взела предвид докладите на H.M.G., и по-специално доклада от 13 юли 2006 г. относно състоянието на пазара на малц (наричан по-нататък „доклад G от юли 2006 г.“), в който се упоменава, че „във връзка с равновесието между търсенето и предлагането на малц може да се каже, че вече няма голям свръхкапацитет […; ц]елият оставащ свръхкапацитет е в приемливи граници“. Жалбоподателят също твърди, че на заседанията с Комисията, в които участва, H.M.G. ѝ обръща

внимание върху забележима радикална промяна на пазара между началото на 2006 г. и юли 2006 г., която води до много по-уравновесено положение на търсенето и предлагането на малц.

81 Жалбоподателят счита, че Комисията преценява неправилно перспективите за растеж на пазарите за износ извън Общността. Според него Комисията неправилно счита, че нарастващото търсене на малц в Югоизточна Азия може да се удовлетвори от Австралия и че разрастващите се пазари на малц в Южна Америка и в Африка ще бъдат задоволени от новоизградените в Аржентина мощности и от включването на Венецуела и „евентуално“ на други страни от Южна Америка в Меркосур.

82 Той счита, че неговите възможности за търговска реализация на развиващите се пазари извън Общността би трябвало да се считат за допълнителни възможности за търговска реализация. Той изтъква, че макар да влиза в частична конкуренция за тези възможности за реализация с производителите на малц от Общността, решенията, които Комисията обикновено взема в приложение на Насоките, показват, че това не може да бъде основание за отказ спорната мярка да се обяви за съвместима с общия пазар.

83 Що се отнася до възможно преориентиране на дейността му към общностния пазар, упоменато в съображение 76 от обжалваното решение, той твърди, че то не може да се предвиди в разумна степен, доколкото той е намирал и в момента намира достатъчни възможности за реализация на пазара за своите продукти, и че непрестанно ще се ползва от растежа на пазара в страни извън Общността.

84 Той се позовава на доклада на H.M.G. от ноември 2006 г. относно състоянието на малцовото производство, според който през 2007 г. световният теоретичен капацитет ще бъде напълно усвоен и дори надвишен от световното търсене на малц, поради което в бъдеще пазарът ще се характеризира с дефицит на малц.

85 Жалбоподателят се съмнява, че броят лицензии за износ е надежден източник в подкрепа на заключенията относно дела на Общността в световната търговия на малц. Той счита, че намаляването на броя лицензии за износ, получени в Общността, може да е свързано и с временен дефицит на малцов ечемик в Общността. В този смисъл посоченият показател не давал ясна представа за потенциала на Общността да увеличи своя дял в световната търговия на малц. Той счита, че данните, свързани с капацитета, трябвало всякога да се тълкуват и анализират в светлината на структурните промени, настъпили в общностния сектор на малца.

86 Жалбоподателят оспорва използвания от Комисията метод за определянето на положение на свръхкапацитет на пазара на малц, и по-специално позоваването на степен на използване от 98 %, която според него не отразява правилно капацитета в Общността. Всъщност Комисията не взела предвид, че почти нито един завод не произвеждал през цялата година, тъй като редовно се провеждали ремонтни работи и се правели подобрения. Като признава, че не разполага с точна информация относно използването на капацитета за производство като цяло, едновременно с това жалбоподателят счита, че то вероятно е под 98 %.

87 Той упреква Комисията, че преценката ѝ в обжалваното решение относно въздействието на инвестицията върху капацитета на общностния пазар на малц се основава преди всичко на данни, предоставени от Euromalt — сдружение на производители на малц, които са негови конкуренти и следователно имат търговски интерес да се противопоставят на модернизацията на неговите мощности. Той изтъква, че писмата от Euromalt не уточняват по какъв начин са направени изчисленията на мощностите и на търсенето на малц и че Комисията е трябвало да провери използваните за тях методи и да разгледа дали те правилно отразяват съществуващия в сектора на малца капацитет.

88 Кралство Нидерландия подкрепя доводите на жалбоподателя.

89 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя и на Кралство Нидерландия.

Съображения на Първоинстанционния съд

90 Член 87, параграф 3, буква в) ЕО позволява на Комисията чрез дерогация на общата забрана, установена в член 87, параграф 1 ЕО, да обяви за съвместими с общия пазар „помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес“.

91 Според точка 4.2.5 от Насоките „[п]омощ по точки 4.2.3 или 4.2.4 не се отпуска, ако не бъде убедително доказано, че за разглежданите продукти могат да се намерят нормални възможности за реализация на пазара [; о]тносимостта на доказателствата трябва да се преценява на подходящо ниво, като се вземат предвид въпросните продукти, видовете инвестиции, както и наличните и очаквани мощности“.

92 За прилагането на член 87, параграф 3 ЕО Комисията разполага с широко право на преценка, чието упражняване включва комплексни оценки от икономическо и социално естество, които трябва да бъдат извършвани в общностен контекст. Съдебният контрол върху упражняването на това право на преценка се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, както и до контрола дали възприетите факти са установени точно и дали не е налице грешка при прилагане на правото, явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт (Решение от 29 април 2004 г. по дело Италия/Комисия, точка 37 по-горе, точка 83 и Решение на Първоинстанционния съд от 6 април 2006 г. по дело Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Комисия, T-17/03, Recueil, стр. II-1139, точка 41).

93 Комисията може да си наложи правила за упражняването на своето право на преценка с актове като Насоките, доколкото те съдържат примерни критерии относно правилата, които тя възнамерява да следва (вж. в този смисъл Решение по дело Vlaams Gewest/Комисия, точка 54 по-горе, точка 79 и Решение по дело Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Комисия, точка 92 по-горе, точка 42).

94 В настоящия случай Комисията най-напред разглежда наличието на свръхкапацитет на общностния и световния пазар на малц, както и причините и последиците от него.

95 В съображение 56 от обжалваното решение Комисията възпроизвежда таблица, получена от Euromalt, отнасяща се по-специално до съществуващия свръхкапацитет на световния пазар на малц. Според тази таблица посоченият свръхкапацитет през 2004 г. е 534 000 тона, а през 2006 г. е 1 950 000 тона.

96 В съображение 68 от обжалваното решение Комисията посочва следното:

„[…] през 2005/2006 г. рентабилността в сектора на малца би трябвало да е много ниска, тъй като редица обекти, чиито разходи се покриват само частично, търпят загуби. Вероятно тази ниска рентабилност кара големия германски производител на малц Weissheimer да пристъпи към ликвидация през пролетта на 2006 г. Трябва да се отбележи и постоянното закриване на други производствени единици на малц, сред които четири в Обединеното кралство, две в Германия и една във Франция. В случая става въпрос за съществуващи отдавна обекти, които принадлежат на големи предприятия. Други производители решават временно да спрат от експлоатация част от производствения си капацитет. В други случаи съществуващи отдавна производствени единици на малц са заменени с нови […]“ [неофициален превод]

97 В съображение 71 от обжалваното решение Комисията прави следното заключение:

„[…] съвкупният [общностен] производствен капацитет е използван най-малко в размер на 98 % през периода 2002—2004 г. […] През 2005 г. степента на използване е по-ниска, като производството на малц възлиза на 8,4 милиона тона, а капацитетът на 8,8 милиона тона. Що се отнася до пазарната 2006/2007 година, се предвижда обща продукция от 8 милиона тона при капацитет от 8,8 милиона тона. Изглежда обаче, че този спад в степента на използване отразява реакцията на предприятията в сектора, които при слаба

рентабилност решават да произвеждат по-малко малц и временно да спрат от експлоатация определени производствени мощности […]“ [неофициален превод]

98 Накрая, в съображение 72 от обжалваното решение Комисията прави следното уточнение:

„[…] Към края на първото полугодие [на] 2006 г. равновесието между производството и действителното търсене на малц в Общността изглежда възстановено, тъй като производителите са усвоили как да ограничават производството в зависимост от възможностите за пласиране. Дори след посоченото по-горе закриване на остарелите производствени единици съвкупният производствен капацитет на малц в Общността обаче продължава да надвишава с около 600 000 тона действителното търсене […] Следователно Комисията не разполага с никакви данни, от които да е възможно в краткосрочен план да се предвиди промяна в характеризиращото се понастоящем със свръхкапацитет положение.“ [неофициален превод]

99 След като по този начин разяснява наличието на значителен свръхкапацитет в Общността основно с недостатъчните възможности за реализация на общностния и световен пазар на малц, Комисията разглежда доводите на Кралство Нидерландия и на жалбоподателя, че характеристиките на разглежданата инвестиция водят до по-голямо влияние на помощта върху търговията с третите страни, отколкото върху търговията в Общността. В това отношение Комисията посочва в съображение 75 от обжалваното решение, че „[в] общностния сектор на малца също съществува[т] големи обединения, които пуска[т] малц както на пазара в Общността, така и в трети страни [; че жалбоподателят] принадлеж[и] към тази категория; [че] неговото положение на крайбрежието на дълбоководно пристанище му позвол[ява] да снабдява едновременно общностния пазар и пазарите извън Общността […; и че в] програмата за дейността си до август 2003 г. [жалбоподателят] посоч[ва], че през 2005 г. възнамер[ява] да продаде в Европа 71 540 тона малц“. [неофициален превод] В съображение 76 от обжалваното решение Комисията уточнява, че „[е] възможно, ако не намерят купувачи на предназначената за износ продукция, малцовите фабрики, които основно са се насочили към износа към трети страни [както жалбоподателя], да положат усилия да я продадат в Общността [; в]ъзможно е и обратното […; н]алице е корелативна връзка в смисъл, че случващото се извън Общността се отразява на положението в нея и обратно.“ [неофициален превод]

100 Освен това във връзка с разглежданите продукти Комисията разглежда и отхвърля доводите на жалбоподателя и на Кралство Нидерландия относно наличието на самостоятелен пазар, а оттам и на отделни възможности за реализация на първокачествения малц.

101 Накрая, в съображение 89 от обжалваното решение Комисията заявява следното:

„Предвид заключенията […] относно свръхкапацитета на пазара на малц, на евентуалните последици от разглежданата помощна мярка за търговията между държавите членки и на невъзможността да се установи наличието на действително отделен пазар на първокачествения малц, Комисията счита, че помощната мярка не е в съответствие с точка 4.2.5 от Насоките, според която за иинвестициите относно продукти, за които на пазара не могат да се намерят нормални условия за пласиране, помощ не се предоставя.“ [неофициален превод]

102 С първата и третата част на второто правно основание жалбоподателят по същество упреква Комисията, от една страна, че неправилно тълкува и прилага Насоките при преценката за наличието на нормални възможности за реализация, и от друга страна, че допуска явни грешки в преценката при разглеждането на свръхкапацитета на пазара на малц.

103 Като се има предвид, че заключението на Комисията относно липсата на нормални възможности за реализация на пазара основно почива на констатираното от нея наличие на производствен свръхкапацитет спрямо търсенето на малц, най-напред следва да се разгледа основателността на обжалваното решение в това отношение.

— По свръхкапацитета на пазара на малц

104 Както за това свидетелстват приложените към писмените изявления на страните източници, между тях не съществува спор, че пазарът на малц е световен. Освен това, както беше установено в точка 44 по-горе, жалбоподателят не установява наличието на отделен пазар за малц HTST или за първокачествен малц. Освен това неговото изявление, че „продажбите на HTST заменят съществуващите продажби на стандартен малц“, с което основно се посочва, че той може да продава малц HTST на купувачите, които по-рано се снабдяват изцяло или отчасти със „стандартен“ малц, потвърждава заключението на Комисията, че той се конкурира с останалите производители за едни и същи възможности за реализация на пазара.

105 На първо място жалбоподателят твърди, че Комисията е направила заключение за наличието на свръхкапацитет на общностния пазар, главно въз основа на източниците на Euromalt — организация, която представлявала интересите на неговите конкуренти — като пренебрегнала сведенията в противоположен смисъл.

106 В това отношение следва да се отбележи, че в обжалваното решение Комисията се основава на данните относно капацитета и действителното производство в Общността през периода 2002—2005 г., като взема предвид данните, включени в доклада на H.M.G. за 2004/2005 г., получени от национални статистически източници, и данните на Euromalt и Евростат. Тези данни показват, че свръхкапацитетът през 2002 г. и през 2004 г. възлиза на по-малко от 200 000 тона, което предвид капацитета от 8,6 милиона тона през 2002 г. и от 8,8 милиона тона през 2004 г. отговаря на степен на използване от 98 %. През 2003 г. свръхкапацитетът е едва 37 000 тона, което отговаря на степен на използване на мощностите от 99,6 %. Комисията добавя, че данните в доклада на Frontier Economics сочат съпоставима степен на използване. По-нататък, цитирайки като източник доклад на H.M.G. от 2 май 2006 г. (наричан по-нататък „доклад G от май 2006 г.“), тя посочва, че „[п]рез 2005 г. степента на използване е била по-ниска, като производството на малц възлиза на 8,4 милиона тона, а капацитетът на 8,8 милиона тона[; щ]о се отнася до пазарната 2006/2007 г., предвижданата съвкупна продукция е 8 милиона тона при капацитет от 8,8 милиона тона“[неофициален превод]. Комисията установява, че спадът в степента на използване изглежда отразява реакцията на предприятията в сектора, които при слаба рентабилност решават да произвеждат по-малко малц и временно да спрат от експлоатация производствените мощности. Тя добавя, че за пазарната 2006/2007 г. това положение може би се обяснявало и с посредствената реколта на ечемик за пивоварни цели. Тя заявява, че от данните

за 2002 г., 2003 г. и 2004 г. личи, че е възможно да се използват поне 98 % от съвкупния производствен капацитет (съображения 70 и 71 от обжалваното решение).

107 Първо, следва да се приеме за установено, че Комисията се основава на различни източници, които единодушно показват наличието на значителен свръхкапацитет на общностния пазар на малц, който се е увеличил през 2005 г. спрямо периода 2002—2004 г. Освен това тя посочва, че според доклад G от май 2006 г. през 2006/2007 г. свръхкапацитетът на общностния пазар ще достигне рекордното равнище от 800 000 тона, т.е. 9 % от съвкупния капацитет. При това положение доводът на жалбоподателя, че заключението на Комисията относно наличието на свръхкапацитет основно почива на становището на Euromalt, е лишен от всякакво основание.

108 Второ, следва да се отбележи, че позицията на Комисията, според която в Общността съществува структурен свръхкапацитет спрямо възможностите за реализация на пазара, ясно се потвърждава в доклад G от юли 2006 г., който неколкократно се споменава от жалбоподателя. В този доклад се посочва следното:

„След 2004 г., но най-вече през 2005 г. и през 2006 г., производството в Общността се характеризира с непродаваем свръхкапацитет от над един милион тона. […] През 2005 г. производителите на малц търпят осезаеми загуби, които вероятно ще са още по-големи през 2006 г. Същевременно производителите на малц от няколко държави — във Франция, Германия и Обединеното кралство — започват да намаляват производството, вместо да продават малц при напълно нерентабилна печалба“.

109 Трето, жалбоподателят и Кралство Нидерландия упрекват Комисията, че е пренебрегнала изявленията, съдържащи се в доклад G от юли 2006 г., според които „във връзка с равновесието между търсенето и предлагането на малц може да се каже, че вече няма голям свръхкапацитет“ и че „[ц]елият оставащ свръхкапацитет е в приемливи граници“.

110 Следва да се напомни, че съответната част от доклад G от юли 2006 г. гласи следното:

„В резултат от изграждането на нови мощности и от закриването на мощности в момента производственият капацитет на малц в Общността е 8,8 милиона тона при разчетно използване, включително износ, от 8,2 милиона тона, т.е. 93,2 % от капацитета […] Що се отнася до равновесието между търсенето и предлагането на малц, може да се каже, че вече няма голям свръхкапацитет. Производителите на малц на пазарите с по-неблагоприятни условия усвояват начини за съкращаване на производството до нивото на възможния обем продажби, поради което натискът върху цената на малц вече не се дължи на свръхпредлагане."

111 Оттук следва, че дори според въпросния доклад от 13 юли 2006 г. съществуващият към момента на изготвянето му свръхкапацитет на пазара в Общността възлиза на 600 000 тона. Тази стойност е най-високата през периода, върху който Комисията съсредоточава проведеното разглеждане (2003—2006) и освен това показва тенденция към продължаващо увеличаване на свръхкапацитета в Общността, при положение че през 2005 г. според обжалваното решение същият показател е със стойност от едва 400 000 тона (вж. точка 106 по-горе). Твърдението, според което „[в]ъв връзка с равновесието между търсенето и предлагането на малц може да се каже, че вече няма голям свръхкапацитет", се компрометира по отношение на истинността си от непосредствения контекст. Всъщност като се има предвид, първо, рекордното равнище на свръхкапацитета (600 000 тона), посочено в същия абзац от доклада; второ, твърдението, че част от производителите са усвоили по какъв начин да съкратят производството до равнище, съответстващо на възможните продажби, и трето, позоваването на равновесието между търсенето и предлагането, а не между мощностите и търсенето, следва да се отбележи, че промяната, която въпросният абзац се опитва да оповести, се изразява не в намаляване на свръхкапацитета, а в спад на свръхпроизводството (или на свръхпредлагането) в Общността.

112 Налага се констатацията, че Комисията обръща внимание на намаленото свръхпроизводство в Общността, когато в съображение 72 от обжалваното решение констатира, че „[к]ъм края на първото полугодие [на] 2006 г. равновесието между производството и действителното търсене на малц в Общността изглежда възстановено, тъй като производителите са усвоили как да ограничават производството в зависимост от възможностите за пласиране" [неофициален превод]. В това отношение източникът, който тя цитира, е доклад G от юли 2006 г. Същевременно макар Комисията да може да вземе предвид докладите и експертизите на независимите експерти, тя все пак не е освободена

от задължението да прецени тяхната работа, като се има предвид, че носи основната и изключителна отговорност под контрола на общностния съд да осигури спазването на член 87 ЕО и прилагането на член 88 ЕО (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 16 септември 2004 г. по дело Valmont/Комисия, T-274/01, Recueil, стр. II-3145, точка 72 и цитираната съдебна практика). В този смисъл Комисията не е можела да възпроизведе, без да допусне явна грешка в преценката, съдържащите се в доклад G от юли 2006 г. твърдения, цитирани в точка 109 по-горе, отнасящи се до намаляване на свръхкапацитета, тъй като спадът в общностното производство (от 8,4 милиона тона през 2005 г. до 8,2 милиона тона през 2006 г.) при стабилно равнище на мощностите в Общността през 2005 г. и 2006 г. (8,8 милиона тона), реално се изразява в увеличаване на свръхкапацитета.

113 Що се отнася до заседанията между H.M.G. и Комисията през 2006 г., налага се констатацията, че съгласно представените в това отношение от жалбоподателя сведения H.M.G. обръща внимание на Комисията върху забележима радикална промяна на пазара, която води до много по-уравновесено положение на търсенето и предлагането на малц. В това отношение е достатъчно да се отбележи, че Комисията обръща внимание на тази промяна в обжалваното решение, когато в съображение 72 от него заявява, че „[к]ъм края на първото полугодие [на] 2006 г. равновесието между производството и действителното търсене на малц в Общността изглежда възстановено, тъй като производителите са усвоили как да ограничават производството в зависимост от възможностите за пласиране“.

114 Накрая, доколкото доводите на жалбоподателя трябва да се разбират като насочени към оспорване и на заключението на Комисията относно наличието на свръхкапацитет на световния пазар на малц, следва да се отбележи, че и този довод не е обоснован. Първо, жалбоподателят не представя статистически източник, поставящ под съмнение наличието на свръхкапацитет на световния пазар. Второ, доклад G от юли 2006 г. споменава неотдавнашното изграждане на значителни мощности в трети страни, което заедно с изграждането на нови мощности в Общността води до необходимостта през 2005 г. и 2006 г. общностното производство да се справя с „непродаваем свръхкапацитет от над един милион тона“.

115 При това положение следва да се приеме, че Комисията основателно установява наличието на свръхкапацитет на общностния и световния пазар на малц към момента на приемане на обжалваното решение и че се налага да се отхвърлят всички доводи на жалбоподателя, поставящи под съмнение надеждността на източниците в подкрепа на заключението на Комисията относно свръхкапацитета, съдържащо се в обжалваното решение.

116 На второ място жалбоподателят твърди, че Комисията не е взела предвид възстановяването на равновесието между производствените мощности и търсенето, което вече е било предвидимо към момента на приемане на обжалваното решение. В това отношение той се позовава по-специално на Решение по дело AIUFFASS и AKT/Комисия, точка 78 по-горе, както и на различни доклади на експерти, приложени към жалбата.

117 Първо, обратно на твърденията на жалбоподателя, в обжалваното решение Комисията извършва прогнозна преценка. Тя анализира производствения капацитет и обема на производството на малц не само през 2005 г., но и относно пазарната 2006/2007 г., като се основава на доклад G от май 2006 г. (съображения 70 и 71 от обжалваното решение). Тя разглежда бъдещите тенденции относно производството на малц в общностен и в световен мащаб, структурата и предвидимите промени в търсенето на малц от страна на пивоварните и по отношение на промяната в предвидения до 2010 г. обем на търговията с малц дори споменава Международния съвет по зърното (съображения 58, 59, 62—68 и 72 от обжалваното решение).

118 Предвид факта, че Комисията извършва прогнозна преценка на производствения капацитет на малц и на развитието на търговията в Общността, следва да се приеме, че обжалваното решение е съвместимо с принципа, откроен в Решение по дело AIUFFASS и AKT/Комисия, точка 78 по-горе, и че доводите на жалбоподателя относно липсата на прогнозен анализ са лишени от основание.

119 Второ, следва да се подчертае, че в момента на приемане на обжалваното решение Комисията не разполага нито с таблицата с продажби, възпроизведена в справката за продажбите на Deloitte от 6 декември 2006 г., нито с доклада на

H.M.G. от ноември 2006 г. относно състоянието на производството на малц, приложени към жалбата. Ето защо следва да се припомни, че съгласно трайно установената съдебна практика законосъобразността на общностен акт трябва да се преценява в зависимост от фактическите и правни обстоятелства, които съществуват към момента на приемане на акта, и преценките, извършвани от Комисията, трябва да се разглеждат само с оглед на фактите, с които последната разполага към момента на преценката (Решение на Първоинстанционния съд от 14 май 2002 г. по дело Graphischer Maschinenbau/Комисия, T-126/99, Recueil, стр. II-2427, точка 33, Решение по дело Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Комисия, точка 92 по-горе, точка 54; вж. в този смисъл Решение на Съда от 10 юли 1986 г. по дело Белгия/Комисия, 234/84, Recueil, стр. 2263, точка 16). Следователно с оглед на оспорването на законността на обжалваното решение жалбоподателят не би могъл да изтъква факти, с които Комисията не е била запозната по време на административната процедура.

120 Трето, що се отнася до доводите на жалбоподателя относно невземането предвид на доклада на RM International, следва в самото начало да се отбележи, че той не представя подкрепен с конкретни данни пълен анализ на съществуващите тенденции и бъдещото развитие на пазара на малц. При всяко положение Комисията споменава доклада на RM International в съображения 27 и 59 от обжалваното решение. Освен това следва да се отбележи, че докладът на RM International не упоменава, че съвсем скоро пазарът на малц ще достигне до състояние на търсене, превишаващо предлагането, поради положителните перспективи за увеличаване на производството на бира и на търсенето на малц, както твърди жалбоподателят. Обратно, според доклада „предвид факта, че увеличаването на световното производство на бира се забавя през предходните години, се забелязва, че търсенето усвоява по-бавно новото производство на малц“.

121 При това положение доводът на жалбоподателя в това отношение също трябва да се отхвърли.

122 Предвид всички изложени по-горе съображения следва да се изведе заключението, че при проведения анализ относно свръхкапацитета Комисията не е допуснала явна грешка в преценката.

— По липсата на нормални възможности за реализация

123 Жалбоподателят все пак изтъква, че Комисията е пренебрегнала фактори, които влияят върху степента на използване на мощностите, като например строително-ремонтните работи в заводите и дефицита на малцов ечемик, поради което погрешно счита, че наличието на свръхкапацитет се дължи на липсата на нормални възможности за реализация. Освен това жалбоподателят приема, че лесно може да намери нормални възможности за реализация на своите продукти предвид подобреното качество на малца HTST и на възможността, която разглежданият вид инвестиция му предоставя, да снабдява купувачите извън Общността.

124 Що се отнася до първия довод на жалбоподателя, следва да се отбележи, че установеното от Комисията увеличаване на свръхкапацитета през 2005 г. и 2006 г. не би могло да се обясни с твърдението на H.M.G., че „почти нито един завод не произвежда целогодишно, тъй като редовно се правя[т] ремонтни работи и подобрения". В това отношение е достатъчно да се отбележи, че през 2003 г. свръхкапацитетът е едва 37 000 тона, което изключва възможността редовните ремонтни работи и подобрения да са в основата на свръхкапацитет в Общността от 400 000 до 600 000 тона през 2005 г. и 2006 г., а още по-малко на предвидения в доклад G от май 2006 г. свръхкапацитет от 800 000 тона за пазарната 2006/2007 г.

125 Що се отнася до споменатото твърдение за дефицит на малцов ечемик, следва да се отбележи, че Комисията обръща внимание на този фактор в съображение 71 от обжалваното решение, като заявява, че „[п]рез пазарната 2006/2007 г. [спадът в степента на използване] вероятно се обяснява с посредствената реколта на ечемик за пивоварни цели" [неофициален превод]. Същевременно жалбоподателят не привежда никакъв източник или конкретни данни, които да потвърждават хипотезата, че дефицитът на малцов ечемик е бил определящ фактор, довел до значителния спад в степента на използване.

126 Освен това следва да се подчертае, че жалбоподателят не оспорва констатацията на Комисията в обжалваното решение, която се потвърждава и с доклад G от юли 2006 г., че поради оживена конкуренция цената на малца спада рязко до равнище, при което производството вече не е рентабилно, и тези обстоятелства на пазара предизвикват закриването на някои производствени единици и ограничаването

на производството в други. В допълнение слабата реколта на малцов ечемик през определена година не би могла да обясни окончателното закриване на заводите в Общността.

127 Доклад G от юли 2006 г., който жалбоподателят споменава неколкократно, също обяснява появата на свръхкапацитет в Общността, от една страна, с очакванията на производителите от Общността за бърз растеж на търсенето извън Общността, които са ги накарали да развият нови мощности, и от друга страна, с последващата промяна в обстоятелствата на пазара, довела до създаването на излишък от новите мощности спрямо търсенето на световния пазар. В това отношение споменатият доклад посочва следното:

„Съотношението между вътрешните продажби и продажбите за износ е 70/30 в полза на вътрешните продажби, но на вътрешните пазари не се наблюдава нищо повече от стагнация, докато на пазарите за износ изглежда се поема всичко. Почти всички разширения или нови заводи са в благоприятни за износ зони — Rouen, Anvers, Rulsbroek, Eemshaven и Halmstad. Когато започва изграждането на новите мощности и са постигнати рекордни стойности на износа, атмосферата вече е променена. Вътрешните продажби на бира са разочароващи, бирената промишленост в Япония произвежда и продава бира с ниско малцово съдържание, а после и бира без малц, производителите на бира от Бразилия купуват все по-големи количества от съседна Аржентина, която членува в Mercosur. Най-значителната промяна обаче настъпва в Русия, където международни и руски фирми изграждат малцова промишленост от почти 1,5 милиона тона, като по този начин вносът става съвсем излишен, освен на малки количества от преките им съседи.“

128 Докладът на Frontier Economics също приписва спада в степента на използване на мощностите в Общността на свиването на възможностите за реализация извън Общността, като посочва, че „[в]ажна причина за този спад на износа е намаляващото търсене на вносен малц в Русия […; н]езависимо че все още разчетите за производството в Общността за 2004—2005 г. не са налице, се очаква спадът в износа […] вероятно да доведе до значително занижена степен на използване на мощностите в Европа.“

129 При това положение се налага констатацията, че обстоятелствата по делото потвърждават наличието на причинно-следствена връзка, установена от Комисията, между свръхкапацитета и липсата на нормални възможности за реализация на пазара на малц, поради което доводите на жалбоподателя относно грешка в преценката в това отношение трябва да се отхвърлят.

130 С втория си довод жалбоподателят изтъква, че лесно може да намери нормални възможности за реализация на своите продукти, предвид по-специално на подобреното качество на малца HTST и на това, че видът инвестиция — по-конкретно географското положение на малцовата фабрика в Eemshaven в близост едновременно до зоните за отглеждане на малцов ечемик и до дълбоководно пристанище — позволява да се снабдяват купувачите извън Общността.

131 В това отношение следва в самото начало да се отбележи, че жалбоподателят се основава на неправилен прочит на Насоките, твърдейки, че точка 4.2.5 от тях, според която следва да се установи, че „за съответните продукти на пазара могат да се намерят нормални възможности за реализация“, се отнася основно до установяването на възможности за реализация на продуктите на получателя на помощта.

132 Според съдебната практика Насоките не могат да се възприемат единствено от гледна точка на текста им. Те следва да се тълкуват в светлината на член 87 ЕО и на целта, посочена в тази разпоредба, т.е. конкуренцията на общия пазар да не бъде нарушавана (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 1 декември 2004 г. по дело Kronofrance/Комисия, T-27/02, Recueil, стр. II-4177, точка 89).

133 Също така макар Комисията да е обвързана от рамките и съобщенията, които приема в областта на държавните помощи, това е единствено доколкото тези текстове не се отклоняват от точното прилагане на нормите на Договора, тъй като споменатите текстове не могат да се тълкуват в смисъл, който стеснява обхвата на членове 87 ЕО и 88 ЕО или който е в противоречие с целите на последните (вж. Решение на Съда от 11 септември 2008 г. по дело Германия и др./Kronofrance, C-75/05 P и C-80/05 P, Сборник, стр. I-6619, точка 65 и цитираната съдебна практика).

134 Следва също да се отбележи, че дерогациите от общия принцип за несъвместимост на държавните помощи с общия пазар, прогласен в член 87, параграф 1 ЕО, трябва да бъдат предмет на ограничително тълкуване (Решение на Първоинстанционния съд от 15 април 2008 г. по дело SIDE/Комисия, T-348/04, Сборник, стр. II-625, точка 62; във връзка с Договора за ЕОВС вж. Решение на Съда от 21 юни 2001 г. по дело Moccia Irme и др./Комисия, C-280/99 P—C-282/99 P, Recueil, стр. I-4717, точка 40 и Решение на Първоинстанционния съд от 25 септември 1997 г. по дело UK Steel Association/Комисия, T-150/95, Recueil, стр. II-1433, точка 114).

135 Поради самото си естество инвестиционните помощи утвърждават конкурентната позиция на получателя спрямо тази на неговите конкуренти, тъй като предоставената сума намалява инвестиционните разходи, които получателят трябва да поеме, поради което той се оказва в по-благоприятно положение спрямо останалите производители в сектора, които са направили или възнамеряват да направят подобна инвестиция за своя сметка (вж. в този смисъл Решение на Съда по дело Philippe Morris Holland/Комисия, точка 47 по-горе, точка 11 и Решение на Съда от 24 февруари 1987 г. по дело Deufil/Комисия, 310/85, Recueil, стр. 901, точка 8). По този начин благодарение на увеличената поради помощта конкурентоспособност на получателя, последица от самата помощ е, че му се позволява по-лесно да намери възможности за реализация на своите продукти, отколкото несубсидираните производства. Всъщност колкото по-голяма е субсидията, толкова по-лесно могат да се намерят възможности за реализация за продуктите на получателя.

136 От това следва, че ако разглеждането по смисъла на точка 4.2.5 от Насоките беше направено главно въз основа на наличието на възможности за реализация на субсидираната продукция на получателя на разглежданата помощ, а не при отчитане на общото положение на пазара, на който получателят се конкурира с останалите производители за едни и същи възможности за реализация, това би позволило разрешаването на помощ, която, нарушавайки конкуренцията, осигурява възможности за реализация на продуктите на получателя дори на отличаващ се със свръхпроизводство или свръхкапацитет пазар, на който конкурентите, които не получават субсидии, изпитват затруднения при продажбата на своите продукти. Ето защо подобно тълкуване на Насоките би било в противоречие с член 87 ЕО.

137 Оттук следва, че доводите на жалбоподателя, с които той цели да установи, че поради подобреното качество на малца HTST, географското положение на завода в Eemshaven и капацитета му да доставя малц на едро ще намери лесно нормални възможности за пазарна реализация на своите продукти, трябва да се отхвърлят като неприложими.

138 Предвид изложеното следва да се приеме, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като в основата на наличието на свръхкапацитет на общностния и на световния пазар на малц е поставила липсата на нормални възможности за реализация на продукцията.

139 В този контекст посоченият извод не може да се постави под съмнение от останалите приведени от жалбоподателя доводи.

140 На първо място жалбоподателят претендира, че почти цялата му продукция ще бъде насочена към местоназначения извън Общността, поради което той не се конкурира с останалите производители от Общността за едни и същи възможности за реализация.

141 Тази теза не би могла да се приеме. Първо, жалбоподателят не оспорва, че пазарът на малц е със световен географски обхват. Освен това, както се установява в точка 44 по-горе, няма отделен продуктов пазар за първокачественият малц или за малца HTST. При това положение, тъй като жалбоподателят се конкурира с останалите производители от Общността на един и същ продуктов и географски пазар, той се конкурира с тях и за едни и същи възможности за реализация. Второ, поисканият от жалбоподателя доклад на Frontier Economics посочва, че „[се] очаква […] малцът HTST […], произвеждан в Eemshaven, поне отчасти да замени продажбите […] от останалите производители на стандартен малц, включително тези, които разполагат с излишни мощности“. Това изявление ясно показва, че жалбоподателят възнамерява да се сдобие с част от съществуващите възможности за продажби на другите производители от Общността.

142 На второ място жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно приема, че пазарите извън Общността не биха могли през идните години да поемат свръхкапацитета на Общността и че броят на издадените лицензии за износ не представлява надежден източник за проследяване на развитието на износа.

143 В това отношение се налага констатацията, че доклад G от юли 2006 г. и този на Frontier Economics ясно показват (вж. точки 127 и 128 по-горе), че възможностите за пласиране на малца от Общността в трети страни драстично намаляват към края на разглеждания от Комисията период (през 2005 г. и през 2006 г.), както и че от посочените доклади се вижда, че заедно с изграждането на нови мощности в Общността това свиване е главният фактор, предизвикал свръхкапацитета в Общността. Освен това жалбоподателят не представя никакъв източник, който да е на разположение на Комисията към момента на приемане на обжалваното решение и който да показва бързото и предвидимо увеличаване на възможностите за реализация извън Общността. При това положение Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, когато установява, че извънобщностните пазари не биха могли да поемат в предвидимо бъдеще свръхкапацитета в Общността.

144 На трето място жалбоподателят твърди, че поради неотдавнашното и предвидимо закриване на остарелите или разположени в по-неблагодетелстваните географски зони заводи свръхкапацитетът ще изчезне, поради което за продукцията в Общността ще има нормални възможности за реализация.

145 Достатъчно е в това отношение да се отбележи, че според Комисията в обжалваното решение и според доклад G от юли 2006 г. основна причина за постоянното закриване на множество заводи в Общността през 2005 г. и 2006 г. е свръхкапацитетът, предизвикал такъв спад в цената на малца, че производството в някои заводи вече не е рентабилно. При тези обстоятелства фактът, че множество заводи са били принудени да преустановят производството, единствено потвърждава извода на Комисията относно липсата на нормални възможности за реализация. Също твърдението на жалбоподателя, че останалите случаи на постоянно закриване са били предвидими поради засилената конкуренция, означава преди всичко, че голям брой производители на малц от Общността не биха могли рентабилно да продадат своите продукти, което действително попада в понятието за липса на нормални възможности за реализация на пазара.

146 Предвид всички изложени по-горе съображения следва да се приеме, че Комисията правилно прилага Насоките и не допуска явна грешка в преценката при разглеждането на свръхкапацитета. При това положение първата и третата част на второто правно основание трябва да се отхвърлят.

*По четвъртата част на второто правно основание, изведена от невземането предвид на събитията, настъпили между приемането на решението за предоставяне на помощта и приемането на обжалваното решение*

Доводи на страните

147 Жалбоподателят упреква Комисията, че се основава изключително на програмата му за дейността, съставена през 2003 г., която не е нищо друго освен програма с предстоящи дейности, без да прецени какво реално се случва между съставянето на тази програма и приемането на обжалваното решение. Позовавайки се на съдебната практика, той твърди, че Комисията би трябвало да вземе предвид действителните новости в разглеждания сектор, настъпили между предоставянето на предполагаемата помощ и приемането на обжалваното решение. Той счита, че сведенията, с които тя разполага, не трябва единствено да ѝ се предоставят от държавите членки или от други страни в производството, а тя би трябвало да взема предвид и информация, която е обществено достояние.

148 Що се отнася до датата, на която заводът напълно е пуснат в експлоатация, жалбоподателят упреква Комисията заради възприетото становище, че става дума за април 2005 г. Той оспорва факта, че Комисията основава това заключение на намерени в Интернет сведения, от външни за него източници, без да ги провери при него или при нидерландското правителство, при положение че друга информация с произход от Интернет, с която Комисията разполага, влиза в пряко противоречие с направеното от нея изложение на фактите. Жалбоподателят счита, че годишният отчет за 2005 г. на Bavaria, цитиран и от Комисията, показва, че заводът за малц в Eemshaven е започнал да функционира едва през декември 2005 г. при минимален оперативен капацитет, а е официално открит през юни 2006 г.

149 Кралство Нидерландия не представя доводи в това отношение.

150 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

Съображения на Първоинстанционния съд

151 В самото начало следва да се напомни, че за да получи одобрение на нови помощи в отклонение от правилата на Договора, по силата на задължението си за съдействие към Комисията в резултат от член 10 ЕО съответната държава членка е длъжна да представи всички обстоятелства, които да позволят на тази институция да провери изпълнението на условията за дерогацията, от която тя иска да се ползва (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 15 юни 2005 г. по дело Regione autonoma della Sardegna/Комисия, T-171/02, Recueil, стр. II-2123, точка 129 и Решение по дело Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Комисия, точка 92 по-горе, точка 48 и цитираната съдебна практика).

152 Комисията не би могла да бъде упреквана, че не е взела предвид евентуална информация, която е можела да бъде, но не ѝ е била представена по време на административната процедура, тъй като Комисията няма задължение служебно и по своя преценка да разглежда какви обстоятелства са могли да ѝ бъдат представени (Решение на Съда от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точка 60 и Решение по дело Ter Lembeek/Комисия, точка 54 по-горе, точка 83).

153 При това положение жалбоподателят не би могъл основателно да упреква Комисията, че не е взела предвид сведенията, за които се твърди, че са обществено достояние, но които не са ѝ били представени в хода на административната процедура.

154 Освен това доводът на жалбоподателя относно твърдението за неправилно посочване в обжалваното решение на началната дата на функциониране на завода в Eemshaven не би могъл да има каквото и да било значение за законността на обжалваното решение. Всъщност обжалваното решение се основава на наличието на свръхкапацитет и на липсата на нормални възможности за реализация

на общностния и световния пазар на малц — положение, което съществува през 2005 г. и през 2006 г. и промяната в което през следващите години не може да се изведе от документацията, с която разполага Комисията в момента на приемане на обжалваното решение. Според всички упоменати в обжалваното решение и от жалбоподателя източници обаче откриването на завода в Eemshaven трябва да стане по време на този характеризиращ се със свръхкапацитет и с липсата на нормални възможности за реализация период.

155 При това положение четвъртата част на второто правно основание трябва да се отхвърли като неоснователна.

*По втората част на второто правно основание, изведена от липсата на адекватно претегляне на полезния ефект от помощта и на нейното въздействие върху условията за търговия в Общността*

Доводи на страните

156 По същество жалбоподателят упреква Комисията, че в обжалваното решение не претегля, от една страна, полезния ефект на субсидията, и от друга страна, евентуалното ѝ отрицателно въздействие върху условията за търговия в Общността, което представлява неправилно тълкуване и прилагане на член 87, параграф 3, буква в) ЕО. Той поддържа, че разглежданата инвестиция има значително полезно въздействие при постигането на целите на общата селскостопанска политика, и по-специално върху политиката за развитие на селските райони и дейността на Общността, свързана с регионалното развитие и сближаването.

157 Той счита, че Комисията няма право да заяви, че след приемане на Насоките се отказва от правото си на преценка и при това положение не е свободна да прави претегляне, което да взема предвид полезния ефект на помощта. Той счита, че основаването на Насоките на член 87, параграф 3 ЕО по необходимост е свързано

с невъзможност за Комисията необосновано да ограничава правото си на преценка или да прави отказ от него. Оттук той стига до заключението, че точка 4.2.5 от Насоките трябва да се тълкува в светлината на предвидения в Договора критерий, т.е. дали условията на търговия се засягат по неблагоприятен начин до степен, която противоречи на общия интерес. Той отбелязва, че Комисията не преценява дали в светлината на предимствата, които планираната субсидия би осигурила, това въздействие наистина е в противоречие с общия интерес по смисъла на член 87, параграф 3 ЕО.

158 Според него съществуващите Насоки дават на Комисията необходимата свобода да осигури по подходящ начин претеглянето на предимствата и предполагаемото въздействие на субсидията върху конкуренцията. Като се позовава на заключението на генералния адвокат Alber към Решение на Съда от 3 май 2001 г. по дело Португалия/Комисия (C-204/97, Recueil, стр. I-3175, I-3177, точка 46), жалбоподателят счита, че ако това не е така, Насоките няма да са в съответствие с изискването от член 87, параграф 3 ЕО подходящо претегляне между положителното въздействие на помощта и предполагаемото ѝ отрицателно въздействие, поради което би било необходимо пряко да се приложи член 87, параграф 3 ЕО. Жалбоподателят твърди при всички положения, че Комисията неправилно прилага критериите, които сама си е наложила с Насоките.

159 Той изтъква, че субсидията цели, от една страна, да го обезщети заради повисоките разходи по установяването на завода за малц в Eemshaven, а не на място, което би избрал в друг регион на Нидерландия, и от друга страна, да го насърчи да установи завода в регион, който трябва да се развие в икономическо отношение. Той изтъква, че придобитото благодарение на субсидията конкурентно предимство се намалявало от по-високите разходи, които е трябвало да извърши, и че в действителност голяма част от субсидията е била необходима, за да има той възможност за равнопоставеност със своите конкуренти. Той счита, че с въпросната инвестиция е взел дейно участие в развитието на регион в северна Нидерландия, в който се отглежда малцов ечемик, предлагащ значителни нови перспективи за земеделските производители в този регион и допринасящ за модернизацията на производствените мощности за малц чрез замяната на неефективните мощности във вътрешността с модерни мощности, насочени към трети страни извън Общността.

160 Той изтъква, че субсидията осигурява нова, ориентирана към бъдещето технология, с която навлизат по-добри здравни и екологични стандарти, както и по-висококачествен малц, а оттам и по-висококачествена бира. При това положение въздействието на тази инвестиция върху конкурентния капацитет на Общността на износните пазари и върху съществуващия и очаквания капацитет на общностния пазар на малц било по-скоро положително, отколкото отрицателно.

161 Той се позовава на точка 1.6 от Насоките, която предвижда съгласуване на контрола на държавните помощи, приети от държавите членки, и общностните мерки, приети в рамките на политиката за развитие на селските райони, провеждана от Общността. Член 25 от Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) и за изменение и отмяна на някои регламенти (ОВ L 160, стр. 80; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 134) гласял, че помощта за инвестиции, предназначена за преработката на селскостопанските продукти, допринасяла за постигането на целите на общностната политика за развитие на селските райони.

162 Кралство Нидерландия счита, че Комисията не отчита, че въпросният проект се вписва отлично в общите цели на неговата политика за развитие на селските райони. То добавя, че проектът всъщност предвижда възстановяването на селскостопанския сектор в северна Нидерландия, и по-специално да се замени производството на цвекло с други култури. То е на мнение, че Комисията трябва не само да оценява субсидията в перспективата на точка 4.2.5 от Насоките, но и да разгледа „дали помощта не засяга по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес“. Като се позовава на Решение по дело Alzetta и др./Комисия, точка 63 по-горе, то изтъква, че при разглеждането в перспективата на член 87, параграф 3, буква в) ЕО Комисията е задължена да претегли полезния ефект от помощта и отрицателния ѝ ефект върху условията за търговия и върху поддържането на конкуренция, която не е нарушена. Оттук то стига до заключението, че Комисията остава задължена да вземе предвид член 87, параграф 3, буква в) ЕО дори с насоки да е ограничила правото си на преценка в областта на помощите в селскостопанския сектор.

163 Кралство Нидерландия отбелязва, че Комисията трябва да зачита съгласуването на членове 87 ЕО и 88 ЕО с други разпоредби на Договора (Решение на Съда от 14 април 2005 г. по дело Белгия/Комисия, C-110/03, Recueil, стр. I-2801, точка 64).

Една от тези „други разпоредби на Договора“ бил член 158 ЕО, който гласял, че Общността имала за цел да намали неравенството между нивата на развитие на различните региони и изостаналостта на най-необлагодетелстваните региони или острови, включително селските райони. Следователно Комисията трябвало да следи за необходимото съгласуване на своята политика на подпомагане с дейността на Общността, насочена към намаляване на неравенството между регионите.

164 Кралство Нидерландия изтъква, че предоставянето на помощ за толкова новаторско съоръжение се вписва сред целите, прогласени от Европейския съвет в Лисабон, до 2010 г. Европейският съюз да бъде най-конкурентоспособната и динамична икономика в света. То упреква Комисията, че в обжалваното решение не се спира на този основен въпрос.

165 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя и на Кралство Нидерландия.

Съображения на Първоинстанционния съд

166 В самото начало следва да се напомни, че обжалваното решение е прието в приложение както на разпоредбите на член 87, параграфи 1 и 3 ЕО, така и на Насоките, и по-специално на част 4.2 от тях, която конкретизира тези разпоредби в областта на „инвестиционните помощи, свързани с преработката и търговията със селскостопански продукти“. [неофициален превод]

167 Когато Комисията приеме насоки, те са задължителни за нея (Решение по дело Deufil/Комисия, точка 135 по-горе, точка 22 и Решение по дело Regione autonoma della Sardegna/Комисия, точка 151 по-горе, точка 95). Следователно общностният съд е компетентен да провери дали Комисията е спазила правилата, които е приела (Решение на Първоинстанционния съд от 30 януари 2002 г. по дело Keller и Keller Meccanica/Комисия, T-35/99, Recueil, стр. II-261, точка 77 и Решение по дело Regione autonoma della Sardegna/Комисия, точка 151 по-горе, точка 96).

168 На първо място следва да се отбележи, че в становището си относно писменото становище при встъпване жалбоподателят изрично заявява, че не оспорва задължителния характер на Насоките, нито съвместимостта им с разпоредбите на Договора за ЕО.

169 Съгласно точка 3.7 от Насоките „[к]ато се има предвид необходимостта да се вземат предвид специфичните условия на селскостопанското производство при разглеждането на помощите, предназначени да облагодетелстват региони в неблагоприятно положение, Насоките на Комисията относно националните помощи за регионите не намират приложение за селскостопанския сектор [; к]огато те са релевантни за селскостопанския сектор, съображенията, свързани с регионалната политика, са включени в настоящите Насоки“. [неофициален превод] Оттук следва, че положителните страни на разглежданата помощ могат да се разглеждат само в контекста на прилагане на критериите от Насоките.

170 Ето защо следва да се напомни, че точка 4.2.5 от Насоките гласи, че „[п]омощ не се предоставя […], ако няма достатъчно доказателства, че за съответните продукти на пазара могат да се намерят нормални възможности за реализация“.

171 При това положение след като установява, че въпросната помощ попада в приложното поле на Насоките, Комисията е била длъжна най-напред да разгледа дали има достатъчно доказателства, че за съответните продукти на пазара могат да се намерят нормални възможности за реализация.

172 Като се има предвид, че в настоящия случай това предварително условие не е изпълнено, Комисията не може да одобри спорната помощ предвид целите и евентуалния ѝ полезен ефект, без да наруши собствените си Насоки, а следователно и откроените в цитираната в точка 167 по-горе съдебна практика принципи, поради което разглеждането на споменатите цели и полезен ефект е излишно.

173 На второ място, жалбоподателят не може основателно да твърди, че неприлагането на Насоките и прякото прилагане на член 87, параграф 3, буква в) ЕО предполагали отчитането на целите и полезния ефект на спорната помощ.

174 Действително съгласно Решение по дело Deufil/Комисия, точка 167 по-горе (точка 18) член 87, параграф 3 предоставя на Комисията оперативна самостоятелност, чието упражняване включва оценки от икономическо и социално естество, които трябва да бъдат извършвани в общностен контекст. В това решение Съдът постановява, че като счита за противоречащо на общия интерес предоставянето на инвестиционна помощ, увеличаваща производствения капацитет в някой вече до голяма степен свръхпроизводителен сектор, и подобряването с тази помощ на икономическото развитие в съответния регион за невъзможно, Комисията не излиза извън границите на своята оперативна самостоятелност.

175 Освен това Съдът не изказва съмнения относно икономическите съображения в основата на решението на Комисията, възпроизведени в точка 16 от Решение по дело Deufil/Комисия, точка 167 по-горе, съгласно които „предвид производствения свръхкапацитет […] изкуственото облекчаване на инвестиционните разходи на производител на такива продукти би отслабило конкурентното положение на останалите производители и, ако доведе до увеличаване на мощностите, последица от него би било намаляването на степента на използване на тези мощности и спадът в цените [; в]ъпросната помощ следователно безспорно би засегнала търговския обмен до степен, която противоречи на общия интерес по смисъла на [член 87, параграф 3, буква в) ЕО].“

176 В този смисъл следва да се отбележи, че съдържащият се в точка 4.2.5 от Насоките критерий, съгласно който помощ не се предоставя, ако няма достатъчно доказателства, че за съответните продукти на пазара могат да се намерят нормални възможности за реализация, отразява произтичащото от член 87, параграф 3, буква в) ЕО условие, че помощ, която засяга по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която е в противоречие с общия интерес, не може да бъде съвместима с общия пазар.

177 Предвид изложеното следва да се приеме, че Комисията не нарушава член 87, параграф 3, буква в) ЕО, когато основава обжалваното решение на съществуването на свръхкапацитет в Общността и на неустановеното наличие на нормални възможности за реализация, без да разглежда целите и полезния ефект на помощта за съответния регион.

178 Този извод не може да се постави под съмнение от довода на жалбоподателя, че спорната помощ само компенсирала икономическите недостатъци на зоната в Eemshaven спрямо зоната в Terneuzen (Нидерландия), която той би предпочел в отсъствието на помощта.

179 В това отношение следва да се отбележи, че предприятията — получатели на помощ, могат по принцип да имат оправдани правни очаквания, че помощта е редовна, само ако тя е одобрена от Комисията в рамките на процедурата по член 88 ЕО (вж. Решение на Съда от 11 ноември 2004 г. по дело Demesa и Territorio Histórico de Álava/Комисия, C-183/02 P и C-187/02 P, Recueil, стр. I-10609, точки 44 и 45 и цитираната съдебна практика и Решение на Съда от 15 декември 2005 г. по дело Unicredito Italiano, C-148/04, Recueil, стр. I-11137, точка 104). При липсата на такива оправдани правни очаквания от гледна точка на общностния контрол на държавните помощи търговското решение, основаващо се на очаквано предоставяне на неодобрена от Комисията помощ, е сред рисковете, свързани с икономическата дейност на предприятието, очакващо помощта, поради което евентуалните неблагоприятни последици от това решение не могат да се вземат предвид от Комисията при извършеното от нея разглеждане.

180 Предвид изложените съображения следва и втората част на второто правно основание да бъде отхвърлена, а оттам и второто правно основание в неговата цялост.

*По втората част на четвъртото правно основание, изведена от недостатъчни мотиви на обжалваното решение относно прилагането на член 87, параграф 3 ЕО*

181 Подкрепян от Кралство Нидерландия, жалбоподателят счита, че след като не са уточнени изчисленията, чрез които се получават данните за свръхкапацитета на пазара на малц, споменати в обжалваното решение, е невъзможно да се провери дали на общностния пазар на малц действително е налице свръхкапацитет и до каква степен разглежданата инвестиция би оказала въздействие върху това положение. Поради това той стига до заключението, че обжалваното решение е опорочено от липсата на достатъчни мотиви, което съставлява нарушение на задължението за мотивиране на Комисията, предвидено в член 253 ЕО.

182 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

183 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че както следва от точка 106 погоре, противно на твърденията на жалбоподателя Комисията уточнява източниците на данни относно свръхкапацитета, който е налице на общностния пазар през разглеждания период.

184 При това положение и втората част на четвъртото правно основание следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

3. *По третото правно основание, изведено от нарушение на принципа на добра администрация*

Доводи на страните

185 Жалбоподателят упреква Комисията, че не разследва надлежно всички свързани с предоставянето на субсидията аспекти, включително събитията и новостите, настъпили между приемането на решението за отпускане на помощта и приемането на обжалваното решение. Като се позовава на съдебната практика, той счита, че сведения не трябва да се представят само от държавата членка или останалите страни в производството, а Комисията трябва да разследва и информацията, която е обществено достояние.

186 Той изтъква, че обжалваното решение най-вече се основава на данни относно капацитета, предоставени от Euromalt — обединение по интереси, представляващо неговите конкуренти, които имат търговски интерес да се противопоставят на модернизацията на неговите мощности. Той признава, че известен брой национални сдружения на производители на малц подкрепят заключенията на Euromalt, но те не уточняват по какъв начин данните им за капацитета са били изчислени или пък се позовават на данните в писмото на Euromalt от 3 август 2005 г. Той упреква Комисията, че не е взела предвид докладите относно пазара на малц, съставени от RM International, H.M.G. и Rabobank, които потвърждават бързите структурни промени в общностния сектор на малца и уравновесяването на търсенето и предлагането на малц в Общността до 2006 г.

187 Той счита, че не са разследвани в достатъчна степен доводите относно полезния ефект от субсидията, доколкото тя благоприятства постигането на целите на общата селскостопанска политика на Общността, и по-специално политиката за развитие на селските райони, както и дейността на Общността във връзка с регионалното развитие и сближаването.

188 Той изтъква като пример в подкрепа на доводите си за липсата на достатъчно разследване, че при определяне на датата, на която заводът в Eemshaven е пуснат в експлоатация, Комисията се основава на информация от Интернет и от външни за нея източници, без да провери направената констатация при жалбоподателя или при нидерландското правителство.

189 Затова жалбоподателят стига до извода, че Комисията нарушава задължението си за щателно и безпристрастно разследване по всички релевантни аспекти на настоящия случай и че е трябвало да проведе по-задълбочено и усърдно разследване.

190 Кралство Нидерландия не излага доводи в това отношение.

191 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

Съображения на Първоинстанционния съд

192 С настоящото правно основание жалбоподателят по същество упреква Комисията, че е нарушила принципа на добра администрация, доколкото е трябвало щателно и безпристрастно да разследва всички релевантни аспекти по случая.

193 По въпроса за доказателствената тежест в самото начало следва да се напомни, че съответната държава членка е длъжна да представи всички обстоятелства, които да позволят на тази институция да провери изпълнението на условията за

дерогацията, и че Комисията няма задължение служебно и по своя преценка да разглежда какви обстоятелства са могли да ѝ бъдат представени (вж. точка 152 по-горе).

194 Оттук следва, както вече бе постановено в точка 153 по-горе, че доводът на жалбоподателя относно задължението на Комисията да вземе предвид сведенията обществено достояние не би могъл да се приеме. Освен това жалбоподателят дори не конкретизира обстоятелствата, които са обществено достояние и които Комисията е трябвало да вземе предвид.

195 Що се отнася до принципа на добра администрация в областта на държавните помощи, според трайно установената съдебна практика спазването му изисква Комисията да разгледа задълбочено и безпристрастно съответната мярка. При това положение тя следва да потърси всички необходими гледни точки, като по-специално поиска информация от получателите, за да се произнесе при пълно познаване на релевантните към датата на приемане на решението ѝ фактически обстоятелства (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, точка 152 по-горе, точка 62 и Решение на Първоинстанционния съд от 8 юли 2004 г. по дело Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия, T-198/01, Recueil, стр. II-2717, точка 180).

196 В случая от изложените съображения е видно, че Комисията показва усърдие и безпристрастност в хода на разглеждане на съответната мярка. Както се вижда от анализа на второто правно основание, Комисията дейно събира и преценява доказателствата по време на цялото производство и организира заседания с H.M.G.

197 Във връзка с довода на жалбоподателя, че Комисията не разследва надлежно събитията и новостите, настъпили между приемането на решението за отпускане на помощта и приемането на обжалваното решение, следва да се напомни, че той не е подкрепен с факти (вж. точка 116 и сл. по-горе).

198 Що се отнася до надеждността на данните, предоставени от Euromalt, и твърдението, че не са взети предвид докладите относно пазара на малц, съставени от RM International, H.M.G. и Rabobank, Първоинстанционният съд препраща към анализа на първа и трета част на второто правно основание. От него ясно личи, че Комисията надлежно взема предвид различните източници на нейно разположение към момента на приемане на обжалваното решение и че нито една от основните констатации при преценката на законосъобразността на обжалваното решение не се основава изключително на данните на Euromalt, поради което не се налага Първоинстанционният съд да разглежда обективния характер на съставените от това сдружение документи. Следва също да се напомни, че жалбоподателят не представя документ, който да е на разположение на Комисията към момента на приемане на обжалваното решение и който да е в противоречие със съдържащите се в това решение констатации.

199 Що се отнася до довода за недостатъчно разследване на полезния ефект от субсидията и на определянето на датата на пускане в експлоатация на завода в Eemshaven, при разглеждането на втората и четвъртата част на второто правно основание бе ясно установено, че тези обстоятелства нямат никакво специално значение за преценката на съвместимостта на помощта с общия пазар, поради което Комисията не е задължена да проведе по-задълбочено разглеждане в това отношение.

200 Предвид всички изложени съображения третото правно основание, изведено от нарушение на принципа на добра администрация, както и жалбата в нейната цялост трябва да се отхвърлят като неоснователни.

**По съдебните разноски**

201 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски на Комисията в съответствие с нейните искания. Съгласно член 87, параграф 4, първа алинея от същия правилник държавите членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Ето защо Кралство Нидерландия ще понесе направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

**1) Отхвърля жалбата.**

2) **Holland Malt BV понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Комисията.**

3) **Кралство Нидерландия понася направените от него съдебни разноски.**

Czúcz Labucka Soldevila Fragoso

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 9 септември 2009 година.

Подписи

# Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора . . . . . II - 3319

Производство и искания на страните . . . . . II - 3321

От правна страна . . . . . II - 3323

1. По първото правно основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, и по първата част на четвъртото правно основание, изведена от нарушение на задължението за мотивиране във връзка с квалификацията на разглежданата мярка като държавна помощ . . . . . II - 3323

Доводи на страните . . . . . II - 3323

Съображения на Първоинстанционния съд . . . . . II - 3326

По допустимостта на първото правно основание . . . . . II - 3326

По нарушението на член 87, параграф 1 ЕО . . . . . II - 3327

По мотивите на обжалваното решение относно засягането на търговията в Общността и на конкуренцията . . . . . II - 3334

2. По второто правно основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 3, буква в) ЕО, и по втората част на четвъртото правно основание относно недостатъчни мотиви в това отношение . . . . . II - 3337

По първата и третата част, изведени съответно от неправилно тълкуване и прилагане на Насоките и от грешка в преценката относно свръхкапацитета . . II - 3338

Доводи на страните . . . . . II - 3338

Съображения на Първоинстанционния съд . . . . . II - 3343

— По свръхкапацитета на пазара на малц . . . . . II - 3347

— По липсата на нормални възможности за реализация . . . . . II - 3353

По четвъртата част на второто правно основание, изведена от невземането предвид на събитията, настъпили между приемането на решението за предоставяне на помощта и приемането на обжалваното решение . . . . . II - 3359

Доводи на страните . . . . . II - 3359

Съображения на Първоинстанционния съд . . . . . II - 3360

По втората част на второто правно основание, изведена от липсата на адекватно претегляне на полезния ефект от помощта и на нейното въздействие върху условията за търговия в Общността . . . . . II - 3361

Доводи на страните . . . . . II - 3361

Съображения на Първоинстанционния съд . . . . . II - 3364

По втората част на четвъртото правно основание, изведена от недостатъчни мотиви на обжалваното решение относно прилагането на член 87, параграф 3 ЕО II - 3368

3. По третото правно основание, изведено от нарушение на принципа на добра администрация . . . . . II - 3369

Доводи на страните . . . . . II - 3369

Съображения на Първоинстанционния съд . . . . . II - 3370

По съдебните разноски . . . . . II - 3373